

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ШКАГО, ІЛЛ.

Відчитати п. В. Свистуна і Вол. Кедровського.

Давно вже відбувався в нас потреба заснування нашою громадянству становища суспільства російських більшовицьких і наших, засяпаних московським, їх сторонників.

Давно вже потрібна була нашою громадянству вказати на вітчий шлях, по яким ми могли б неминуче йти до своїх мет — національного визволення України. І враз в день 24 березня в р. дозвіл на нашу громадську діяльність нашої громадянської мала нагоду вислухати виступи присутніх до нас двох гостей, і національних діячів: д. Василя Свистуна з Канади і д. Володимира Кедровського з Нью-Йорку, Н. Й.

Відчитати мали місце в галі української протестантської церкви 1944 В. Ірі вул. 7 березня вчорашній сам д. В. Свистун мав відчитати на тему: "Більшовицька п'ятилітка". Слухачів було зовсім 200. Зайнявшись було надзвичайно. Шановний пролегант дуже достовірно, фактами занепаляючи всякі сарбоби російського червоного режиму — до знання України та представств так, що слухачі вишлись з галі з таким задором, немовби самі особисто звідати та наочно про все переконалися. Хоч і було споре цікаво, але самі особисто звідати та наочно про все переконалися. Хоч і було споре цікаво, але самі особисто звідати та наочно про все переконалися.

Другого вчора, 8 березня прибув вже до нас д. В. Кедровський. Слухачів зійшлося майже 300. Першу половину читав д. Свистун на тему: "Червоно-терор на Україні". А другу половину доповідав д. Кедровський. Перший дав причини більшовицького терору, звернутого спеціально на Україну, а другий, д. Кедровський, переказував нам і фактами доказав, що теперішні арештування наших діячів і напад повинні набоме на нашу землю, це не новість для нас, бо це давня вітчизняна тема Росії, щоб з України все мати свою колонію, "Малоросію". Це старий план, який тепер тільки закритий червоною п'ятиліткою. Оба доповідачі закликали присутніх до протесту проти терору більшовицьких, якраз тепер, коли весь світ проти них протестує. Оба доказали, що плани, "більшовицькі" вже провалюються і вже два рази звертаючи азіати змусили були йти назустріч перемозі нашої, й тільки нашого селянина-Українця, який ніколи не стерпить над собою азіатського режиму: чи то царського, чи червоного, "пролетарського". Оба бесідники подали ініціативу до улаштування масового українського національного дня, щоб запроголосувати проти більшовицьких, чим ми докажемо перед світом своє азіатське національне життя.

Третого дня, в безілю доподоби, оба бесідники говорили на тему: наше завдання тут щодо помочі рідному краю. Перший д. Свистун в 2-годинній бесіді передав про становище українців в Канаді, а головню порівняв життя і рух народу з життям бізнесу, а то: нам треба мати "капітал заводський" і "капітал оборотний". До першого записати треба наші інституції, на родили школи, дитячі, церкви й все, що "остане" тут нашою потовмство, а до другого капіталу записується шоденний господарський організаційний, громадський оборот та матеріальна допомога країні. Далі вказав, що українці в Канаді й в Америці мусять впливати так, щоб опінія цих

країн була прихильна до ідеї української держави. Таку опінію тяжко виробити, але вона конче не тільки тепер, коли ми працюємо в ціллі нашого визволення там, але і тоді, коли вже і буде наша держава.

В. Кедровський в своїй півторагодинній бесіді додав, що нашім заводським капіталом в Америці буде якраз гарно, в українській і американській русі вихована наша молоді, наше нове, по нас наступаюче покоління. Він подав нам слушні факти про нашу молоді, яка тепер бачить, що й її конче українська мова й національні організації, а батьки її цього не бачили, або не хотіли бачити. Він дав нам докази факти, які вказують, що організована наша молоді в спорті, науці і культурі кружки, коли вона скаже ж тут, що вона українська, то чим більше зробить, ніж вся наша довголітня політика, полеміка й міжнародні сварки. Далі вказав організувати американсько-громадянські клуби й вказав, де і чим такі клуби вже допомагали багатьом нашим справі та ще багато помочи можуть. Вказав, що рівнож ми можемо творити тут наші національні центри, які були б в зносинах з центрами національними в рідному краю. Вкінці зсував невпинну працю "Об'єднання" та доволітню нашої організації У. Н. Союзу в напрямі до викресання наших національних сил та до створення одного сильного українського національного тіла в Америці.

Відчитати і бесіди обох гостей були якимсь соняшним промічем для нашого громадянства, розлогого ріжними демоагами з клячками: "тримаймося, не даймося". Вони не критикували, не п'ятили нікого за якимсь ділом, а самі вказали нам, що нам робити, щоб з нашої праці якнайбільше користі було нашою теперішню і грядущою борбінцтву в змаганні національного визволення і створення соборності української держави. На закінчення відчитав, на зазив пресидента п. Н. Пикувського, повстанням з місця і гучними оплесками подякували присутні гостям за відчитати, а потім вибрано ініціативний комітет до урядження протестаційного дня, в склад якого увійшли: д-р Г. Скегар, В. Цимбалістський, С. Мусичук, А. Хомич, М. Тимчук, Н. Кирилюк, І. Баран, І. Шмигелський, П. Пастух.

Присутні розійшлись з великим підбадьоренням та новими силами, відповіли: "Не пора Москалеви й Ляхови служити!"

С. Мусичук.

ДІТРОИТ, МІШ.

Більшовицькі деруть марья. Дивлюсь тут в Америці, а переважно в Дітроїті, на більшовицьких, які так само марья, як коти в парово, бігають, метушаться, кричать, демонструють, бавляться й танцюють, випишують своїми протестарськими ногами неможливі викрутаси. Осві вони гуляють уже кілька тижнів. Всюду по вілках розставили оголошення про величаві бач в різних їх саялах.

Кілька разів я чув, як вони протестують проти всесвітнього капіталу, як усю буржуазію Америки розганяють, які то вони, більшовицькі, голодні тут в Америці й д. т. Подушав та кож більшовицьких наріжках, як жаль мені стало бідних сромахів, але тепер питаю, чи голодомно хочеться гуляти? Наголово, ні! Ну, а чого ж гуляють? Бо ж це не голодні, не бідняки, але крутисіри. Коли приїде на їх бач, то побачите, що "білі" протетари, викручуючи про буржуазію в свою біду, облобують. Які, як які, але "наші" більшовицькі добре живуть, роблять

добре без перестанку, або в бізнесах своїх добре пролетаріятають, а на своїх галіях чи натагачах кричать, що ми пролетарі й будемо буржуазіями бачи.

Як була в Дітроїті демонстрація, то невинні, ними одурені, несподомі шархаста більшовицького робітники на брали фалок поліцейських, маючі побити голови, а лідери з лідерами по галіях витанцюють і ні один волос з голови їм не впаде, бо вони по втікали наперёд. Вони в своїх галіях бють буржуазію, але на вулицях гукують: "ліди" з задку чи за вулга, щоб їм не бачив. Вони й судимі не були локанари, а за їх "попадо під кару кілька робітників, що послухали крикунів."

Коли нині в робітничій голі д. холоду, то більшовицькі не радять, як дісно їм помогти й це їде не помогли й не можуть. Коли інші товариства, як лише можуть підпирати своїх голодних товаришів, то більшовицькі наймуть музику грати на своїх галіях і ріжуть танці. Нехай голодний їде на більшовицьких бач, то побачить, як вони викручують на всі боки, щоб переконати, як вони п'якують долею робітників. А чи танець в таку гірку пору робітників по-трібний? Напевно ні! Голодний хоче хліба, а не большевицьких танків.

Богато беруть горожанські папери.

В протягу трох днів, від 10 березня до 13, зголосошло до федерального будинку й зложили подання о другі папери. Більше трох тисяч людей. Тепер в Дітроїті, де лише свіль робітників приходить під фабрику за роботою, всюда питають за його горожанські папери.

Той приїздить до Дітроїту свіль з України, а хотівби затягнути якої інформації, то нехай зголосоється до Українського Горожанського Клубу на Гемптрал під число 2376 Grayling St., запитає в тіх клубах за урядників 146 від У. Н. Союзу, там певно поінформують.

Робота в Дітроїті.

Тепер це нема чого сода іхати, бо тут повно безробітних. Фабрики автомобілів дуже слабо йдуть. Обіцяли зарпди фабрик репортерам тутешніх газет, що від першого квітня 1930 мають приймати сілких отсі фабрики: Дайк Бротерс, Шверлет і Форд, Гудсон, Крейсер і інші.

Павло Ленчук, член 146 від У. Н. С.

ДІТРОИТ, МІШ.

Концерт проф. Ємця.

До Дітроїту приїхав славнозвісний український артист-клубар Василь Ємця, щоб дати свій концерт. Ємця приготування для урядження концерту вже поробили в Дітроїті, бо скоро мати нагоду та скоро почути найславнішого українського музиканта, який грає на дороговому Українцями струменті — бандурі.

Концерт відбувається в неділю, 30 березня в "Максбі Аудіторіум". Треба сподіватися, що ця прекрасна галія буде й на цей раз виповнена по береги, як уже раз Українці виповнювали під п'яліч своїх національних свят. Це також буде свято не лише української музики, але й української бандури, яка так тісно зв'язана з історією нашого народу, випишуючи його славу та його неодолю й кляччю хоробу українського лицарства до бою, до боротьби за красну долю рідного краю.

Лялька слава.

Мешканці Дітроїту добре або і рідше, чого вона виконати, як найкраще. Тому то вживають і їх провід-

ники повинні подбати, щоб сей шийний час дісно жовіло провести. Числці, котрі мають більше часу, повинні доповнити працю там, де другі не можуть. При такій солідарності буде хосен всім і легше йдти до якоїсь цілі.

Ми в Союзі Українок всі соді вміємо помагаємо, а вислід того є такий, що на протязі 27 років місяці прибуло до нас 27 нових членів і три відділи.

Щоби продовжити добре започаті діла д-р Неліас Лехович дасть нам 28 с. м. членів відділу, на котрий ми всі метереліальні жемем.

Жінки, горнімося до організації Організації це шлях до просвіти, а просвіта це свобода народу.

Ірина Добуш.

МОНТРЕАЛ, КВЕ.

Шевченківські роковини.

Щоби помянути "не злим, тихим словом" 69-літні роковини смерті великого українця, Тараса Шевченка, у Канаді тутешня "Стрілецька Громада" у неділю 9 березня с. р., вроншту Академію у своїм льокалі, при Оперіо Улці.

Старшу Академію узяли за "Стрілецьку Громаду" виключно своїми власними нечесними силами й тому може не випала вола так імпонуючи, кламанні випала цілком правно. Описав наступні відчиті про життя й діяльність Т. Шевченка. Вігослос його голів, "Стрілецької Громади" д. Маланчук. Відчитав тревало пів години, переплітаючи був численними цитатами з творів снитичним хлосцем, дуже добрим бесідником, що говорив спокійно, помалу, вираз-

Як проголошено в "Свободі" з дня 14 с. м., відбувся в рамени Союзу Українок в Америці, "Вечір Шевченка". А зал Народного Дому була прибрана килимами і портретом Шевченка в вишивках і квітах. Публика почала сходиться ще перед означеним часом. Прийшли жінки з дітьми в шкільних вілці. Загнали і вечір почався. Пресидателка С. В. отворила вечір клямою словами: "Про Фенічську виголосила настроєво Шевченка "Заповіт". Присутні вислухали його стоичи. Потім виголосила відчит про Шевченка в українській і англійській мові народ. Лоточка. Трох Корнаво відповіла дуже гарно на питання "мамо, чимамі?" і "Кари очі" супроводила фортепьяно. Декларав Трох Корнаво, Лисковської були переплітали співом народ. Корнаво. Відтак сказано кілька слів про організацію і вілс його членів. На закінчення всі громадо відповіли: "Не погра!" і "Ще не мерла Україна".

Подаю так, як було, тому, щоб спонукати товариства других громад до того роду вечерків та показати їм, як воно легко й урядити. Не треба до того дуже великих притованств, а приносити вони багато добра для організації і її членів, бо розбудують їх до активності.

В кожній громаді є товариства, котрі обмежують до мілітнів і плачення місячних наводів і нема діла, що членів відпадають. З мушених лешка справа, бо вони звичайно по-вечері виходять чи то в клуб, чи на збори товариства, а як трапляється дещо відіт, то він і там радо проведе вечір. У жінок є досить важна проблема. Вияти з хати — значить не тільки упоратися з шоденною працею, але й покурити, щоб дітей самих дома не оставити. А коли приїде до товариства, не хоче часу марувати. Тих кілька годин на тижень вистає як найкраще. Тому то вживають і їх провід-

но, річче, зрозуміло та сміло. У своїй бесіді агада д. Довгань про значіння геніїв великих поетів, що є духовними провідниками народу, котрі показують йому дорогу, якого має йти, потішати його і скріпляти на дусі, коли серед нещасть і злиднів трігати на діло на побуду й вибивається з сил, і заповідають йому оціснення його мрії і дущу будучину. Як усі народи, так і український народ має свого генія, й пророка, яким є Тарас Григорович Шевченко, син простоловдя, гитеного кріпакського невольця, якого можуть нам позадивувати всі селянські, демократичні народи цілого світу. Шевченко "Кобзар", се нечуже народне евангеліє і історію народу, де описана є ціла світа минула, теперішня й катувана, страждальна наруга до остигнення свободи й заповіда, що впадути кадані й народі заживе на волі й умієтисня заплакати мати. Усі генії-поети терплять з народом, мучаться за народ і кладуть своє життя за народ. Тарасові терпіння Шевченка за народ і вмер переласкою, в силі віку, бо йшли в 47 році життя. Однею пам'ятю про нього не вмере, не загине.

По вступним слів д. Довганя відклався студент університету Біловуш Шевченківський Роківини святакувати вже як найкраще у воїлній, незалежній і соборній Україні. Академія закінчилась відвісанням народного гимну "Ще не мерла".

У часі Академії відбулася теж збірка на "Рідну Школу" у старім краю.

Зарка випала не велика, але треба тут вазати під увагу не велике число присутніх членів і кілька лише гостей, та залі часи й безробіття, які пають тепер у Монреалі.

М. С.

НЕ ГОКІРНЕ Й УПЕРТЕ ЧИСЛО:

Якийсь учений-математик відкрав дуже непокірне число. Ось воно:

526 315 789 473 684 210

Складається воно з 18 цифр, що й тут розділено навмисне на шість трицифрових груп. Цікаве це число ті, що ми можемо його ділити і множити через різні числа чи доїлкіно цифрові величини, а воно вміло всього залишає свій п'ятицифровий вид. Попробуйте отже поміжжити це число через 2. З множення дістанемо сядуче:

10 526 315 789 473 684 20

Бачимо, що п'ять груп лишлос незмінних і що лишостання група, а саме 20, поділяна на дві двоцифрові групи: 10 і 20, а з множення ми скористали лиш однію цифрою: 0.

Попробуйте тепер вимножити наше непокірне число через 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9. Дістанемо:

15 789 473 684 210 826 30

210 526 315 789 473 684 0

26 315 789 473 684 210 30

315 789 473 684 210 526 0

3 684 210 526 315 789 473 0

4 73 684 210 526 315 789 0

473 684 210 526 315 789 0

Бачимо, що поодинокі групи цифр нашого упертого числа тримаються разом як релія кожука, а зміни заходять лише на першому, або останньому місці.

Попробуйте поміжжити наше число наприклад через 39. Дістанемо:

20 526 315 789 473 684 190

Бачимо, що наше число зцілється спокійно всякі тортури.

Попробуйте ще раз шати і вимножити наше число наприклад через 37. Дістанемо:

16 789 473 684 210 526 29 0

Бачимо, що нема ніякої ради, як поміжжити з упертим і непокірним нашим числом.

АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО БЮРА

The Globe Service Co.,

30 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y.

Випишане кораблем HOMERICK 13-го червня буюно другою в тепер турчистично клясено, до ШЕРБУРГА, зягнати до ПАРИЖА, де через два дні очікуємо червоний мікс. Потім заплановано 11 кляси через ШАНГАЙСЬКІ АЛІН ДО ВІДНА, а зягнати ДО ЛЬВОВА. ВЕРТАМО кораблем BELZENLAND, 6-го вересня 1930.

Корабельні ціни турчистичної кляси в обох сторони \$220.50

Корабельні ціни третей кляси в обох сторони 170.00

По бажанні інформації гостямся до:

АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО БЮРА

The Globe Service Co.,

ВІДЗІВА

до країн в Оаїрно, Галічина.

Родимці! На дніх обдержаних ми листа з Оаїрно, о рідного місця, в якім описують нам те життя, яке залало нашу рідну землю. Переслідують тепер Ліхти не тільки живих, але й мертвих в гроби не дають спокою. Дішмо до того, що знищили польські стелі нашу рідську могилу й хрест порубали.

Та наша молада, хоч яка сильна рука окупантів, так не піддається. Не відстрахують її ні арешти, ні суди, ні тюрма. От і та молада не могла стріти звага, палесної нашім стрілянням, і вибудувала гарний каміньний пам'ятник, який о горділа заліпним плотом.

Ви, Дорогі Родимці, яке п'є читали, яка це була радість, як посвячували по м'ягу і яка сила народу зійшла на це свято. Ми посіли Вам фотографію, що Ви побачили, яка це гарна могила. Ми зробили, що могла. І віримо, що Ви нам допоможе, щоб ми позбулися досі тих клякдесей долярів дову, які на нас тяжать. Тут така грошева скрута, що не можна нік роздобути навіть кілька долярів. Тому підержі нас, нашу моладу, на діді, допоможіть своїми жертвами, щоб ми позбулися долу, який ми затягуємо, що би побудувати пам'ятник борд-героям.

Засідає ширій привіт всім Оаїрнянам.

ЗА КОМІТЕТ:

П. Гоменюк.

Родимці! Ми в Бостоні вже завзали комітет збори і вже залало до роботи. До комітету ввійшли: П. Костецкий, І. Берестецкий, О. Любачевський, які розпочали вже колекту. Споза Бостону належить сати жертви на таку адресу: N. Dawysky, 41 Rosewood St. Mattapan, Mass.

Н. Давискиба.

ПОДЯКА.

Жена і двоє дітей покойного Миколи Ковбаски, члена Українського Народного Союзу, котрий належав до 194 відділу УНС, висловлюють щирі подяку Союзові за скоріє вилучення 500 долярів померлого по покойним.

Микола Ковбаско належав до Союзу від 1925 року і походить з Галічини.

Микола Цимбаліст,

секретар 194 від. УНС,

Нью Йорк, Н. Й.

Прохожий (до прошака): Перестань вже раз з тією жабранню. Маєш тут десять центів, але не вийтис за них!

Прощак: Перепрашу. Може чейсь робити з моїми грішми що мені подобається!

Жіноча льогка. Він: Скажи мені, дорогенька, чого ти, попраді, така лиха на мене?

Вона: Права казати, я не забула, але я ніколи не забуду тобі того!

Аввокат: Коли хочете почути мою щирі думку...

Гість: Ні, спасибі, я хочу почути вашу фавову думку.

ЯК МИ ПОКАТАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

На поміч рідному селові.

Ми, односельчане з села Іванович, повіт Коломиа, вибрали комітет, котрий залав збірку кош. Народний Дім у селі Іванівцях. До комітету увійшли: Іван Корбасовський, О. Романюк, М. Мочернюк, П. Ніколин, Н. Мельник, М. Гелембок, В. Мочернюк.

Добровільні жертви зложили: по \$10: О. Романюк, І. Корбасовський, М. Гелембок, В. Мочернюк; по \$7: Н. Мельник; по \$5: М. Мочернюк, В. Берексчук, П. Бойчук, М. Мочернюк, П. Ніколин, Н. Сербенюк, І. Сьомко; по \$3: В. Сербенюк, М. Берексчук; по \$2: І. Федина, В. Табахорник, І. Шевчук, В. Фотульчук, Т. Дудчак, І. Гайовий, Ю. Терпелюк, Н. Соматюк, Л. Грокопчук; по \$1: Н. Захарчук, В. Жупин, С. Іванюк, М. Тимчасин, А. Полотин, Д. Хорук, Е. Мандзюк, О. Баргій, Д. Мочернюк, Г. Волюшук, Г. Мокричук, О. Мосюк, Г. Музал, Л. Сьвірнюк, Г. Сенюк, П. Гора, Г. Мочернюк, Н. Петрюк, М. Прокопчук, М. Бокан, Н. Бокан, В. Мокричук, Ю. Сенюк, І. Веклюк, Н. Москалюк, В. Герей, О. Захарчук, Ю. Янчук, О. Мочернюк; по \$6: Ф. Абрамюк, В. Кобиланський, В. Лобурюк, Г. Лесюк; по \$5: М. Грендей, Д. Терпелюк, Н. Рогатинський, М. Сенюк, І. Федина, К. Монадзюк, Н. Балик, Решта жертви прийшли від незнатних осіб.

Комітет зібрав на цю цілю \$145.35. Гроші вислані дня 8-го березня на руки будівничого Комітету.

Комітет просить надати не забувати за рідне село і збирати жертви, щоб допомогти вибудувати Народний Дім у селі Іванівцях своїм братам, котрі просять о поміч.

М. Гелембок.

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Не будову Українського Народного дому в Тисменщині.

Того року Товариство Крайніх міст Тисменщині в Нью-Йорку заридило коладу. Коладу хвалили сідуючі громаляне: С. Угорчак, І. Б. Угорчак, П. Сьомкайло, В. Сьварак, М. Гавришенюк, О. Гавришенюк, П. Савені, П. Прибильський, Е. Прибильський, І. Бардок, П. Бардок, І. Томішак, С. Герріс і В. Ніч.

Коладу-жертву зложили сідуючі: М. Турянський \$15; по \$10: С. Угорчак, Ю. Кузія і Я. Пидальський; С. Герріс \$7; Д. Мотюк \$6; по \$5: І. Б. Угорчак, Я. Гринівський, А. Пидак, В. Кальмук, П. Абрамчук, А. Лівора, С. Матчак, П. Орникевич, П. Прибильський, І. Томішак, М. Томішак, А. Андрушів, В. Турянський, С. Савкевич, К. Ванд, П. Стенура, О. Секрета, М. Майданко, М. С. Угорчак, М. Гавришенюк, В. Юрєвич, С. Пішук, Ю. Пидак і В. Ніч; по \$3: П. Савені, П. Кальмук, Т. Марраз, П. Сьомкайло і П. Постоловський; по \$2: С. Секрета, М. Самуляк, В. Сьварак, М. Сіпенчук, Я. Корнат, М. Гринівський, Д. Палевський і Т. Кольчій; по \$1: М. Секрета, М. Сурма, П. Стасюк, І. Божеський, Ю. Кафан, І. Д. Угорчак, Б. Косіньків, Ю. Корєвич, І. Пилинський, С. Виноградник, І. С. Павлюк. Разом зібрано \$220.00.

Прийді з балю і підтримки товариства в лисопаді 1932-р. було \$50.09 і \$21. Разом протоложується тепер нових жертв \$291.39.

В суботу, 22 листопада 1930-р. товариство залушту загальний бал в Укр. Роб. Домі в Нью-Йорку. Ввесь дохід з балю призначений на покінчення будови Народного Дому в Тисменщині.

Просимо всіх наших країн і краян, котрі мають в своїм серці серці любови до свого рідного міста і до українського народу, в даного часу не зложили жадної жертви, щоб призначили до викінчення будови.

Всі дальші жертви і писма просимо присилати на адресу касієра товариства: MISNAE TURANSKY, 146 W. 29th St. New York, N. Y.

ЗА УРЯД ТОВАРИСТВА:

Семен Угорчак, заст. пр.; Василь Ніч, фін. секр.; Михайло Турянський, касієр.

МІК КІЗ РАКС, ПА.

Колада на Рідну Школу, Інавалді і на Боевий Фронт.

З нагоди свят Рождества Христового громада в Мік Кіз Ракс, ПА, зложила коладу на народні цілі.

Ходили коладувати (одна група): О. Косик, Ст. Олішник, М. Брицький. Жертвували сідуючі:

по \$2.00: Андрій Галычак, Михайло Брицький, Олександр Косик, Стефан Олішник, Зорія Косик, Николай Романшин, Стефан Лапівський, Василь Шпук, Захарій Баківський, по \$1.00: Стефан Прошак, Теодор Малиновський, Стефан Соломач, Василь Куноба, Адам Тринуша, Никола Лихицький, Михайло Лиско, Стефан Гумениш, Іван Зельонка, Григорій Лозик, Михайло Думчак, Василь Хаць, Данило Андрєвич, Теодор Хруш, Ігнатій Судис, Кирило Галин, Михайло Ломницький, Іван Машалак, Ілько Талого, Дмитро Батіг, Михайло Мармура, Никола Путас, Стефан Галєвський, Василь Морохівський, Іван Вишатицький, Никола Тураска, Стефан Ляк, Олександр Шпук, Василь Плекан, Яцько Качмар, Тимко Шарара, Василь Возник, Стефан Багий, Теодор Мельник, Михайло Шулька, Йосиф Тхорик, Василь Машинський, Михайло Садак; по \$0.50: Стах Чопко, Юрій Возничак, Анна Пидальчук, Михайло Петричко, Петро Фіт, Катерина Ковалик, Іван Кюлюк, Тимко Гованевич, Антін Пашалєвський, Стефан Кордїж; по 25 ц.: Михайло Біль і Василь Шугайло.

Друга група коладників: Дм. Кузьма, В. Хаць, І. Савчук, М. Тхорик і С. І. Костецкий. Жертвували сідуючі: по \$5.00: О. Д. Кузьматівський, С. І. Костецкий; по \$2: Тео. Сухинський, І. Кіналь, Петро Муляр, П. Левинський; а І. Євськ \$2.15; по \$1: О. Бурка, М. Дуляг, П. Крачківський, Ю. Крачківський, І. Козак, А. Іванівський, Мих. Кучицький, А. Сьвадло, І. Муховський, Тео. Хома, Н. Седер, І. Дорш, І. Кітін, Дм. Кітін, М. Старошак, М. Сьвадло, Тео Хруш, П. Лещин, І. Фельчак, Тео. Кіслюк, К. Шпак, П. Паньчак, Тео. Мельничук, П. Рошко, М. Кесієвський, Дм. Герях, Т. Білий.

Вистано через Обеднання: \$75.00 Рідна Школа, за книжкою („За оакемон“) \$10.00, \$50.00 на Інавалді, а \$75.00 вислано через Ліву Визволення України в Петібургу, ПА, на боевий фронт.

С. І. Костецкий, коладник.

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

З Колади на Рідний Край.

Як кожного року, так і цього ходило коладувати на Рідну Школу наше Співацьке Товариство ім. М. Лисенка, яке туртується при українській православної церкви і допомагає кожній народній справі. Закладовано \$32.00 на Рідну Школу.

Зібрано \$10.00 за книжку „За оакемон“, Льва Ясінчука; \$6.50 за календарі Рідної Школи; \$1.00 за два гимни, музика С. Людкевича. Разом зібрано \$49.50, які переслано до краю через Обеднання.

Коладу зложили з Миннеаполіс і Ст. Пол сідуючі: П. Качмар \$5.00; по \$2.00: П. Гайма, М. Гурбін, П. Парій, О. Т. Турчак; по \$1.00: П. Гіш, В. Голувський, П. Кошуба, П. Садовий, І. Янїма, А. Процій, П. Андрушак, М. Лола, М. Ванджур, О. Пилатюк, М. Габрилюк, Р. Ясєнук, П. Кольба, О. Кац, С. Юрїк, Д. Полко, С. Рихлій, П. Приймач, Т. Кохан і К. Рихлій по 50 центів.

Микола Гурбін.

МІТІНГІ ВІДІДІВ У.Н.СОНЗІ

КЕНТОН, О. Тов. ім. Тараса Шевченка, від 115, поїздомісце своїх членів, що кваліфікації мітінг відбувся в неадаю, 30 березня, тобою в години 1-й пополуночі, під ч. 1925 Тав. Ав. Н. Е. Простіт узяв савені прибути, бо ваємо анішї справи до анішї задовілення. — Іванів Сьєвек, експ.

Тео. Білий, М. Кузьма, А. Жовтєв, О. Формія, С. Сокот, М. Тхорик, М. Мірош, Дм. Кузьма, по 75 ц.: П. Карпан; по 50 ц.: П. Каля стар., Н. Малавчук, І. Зельонка, К. Костек, О. Ралач, М. Сольська, Ю. Пришляк, П. Довгий, Мих. Греско, П. Шах, Мих. Дудик; по 25 ц.: І. Вихованок, В. Річч, А. Пікус; дрібними датками \$7.40. — Разом \$69.50.

Трета група коладників (кодин коладувати, ось ці пані: Лацина, Войтовська, Кітін, Стецько, Гуляк, Костецкий і Жеребська. Жертвували сідуючі: по \$5.00: П. Левинський; по \$1.00: А. Гаврик, Мих. Кіт, В. Степанчук, Мих. Даубинський, Ю. Литвин, Г. Буряк, З. Лячик, К. Кітін, А. Костецка, В. Войтовська, П. Рошко, І. Сарахан, Г. Греск, П. Чуман, І. Стецько. — Разом \$20.00.

В панства Лацики на забаві зложили, на поклик С. І. Костецкого, сідуючі: по \$3.00: Д. Лашук; по \$2.00: З. Лячик, С. І. Костецкий; по \$1.00: В. Гаврик, І. Войтовський, Ст. Коско, Ст. Солчан, П. Крачківський і М. Тхорик. — Разом \$13.00.

На пандахі в укр. грек. католицькій в Мік Кіз Ракс, ПА, по гарний проповіди о. Д. Кузьматівського зібрано \$33.00.

С. І. Костецкий за книжку від Рідної Школи („За оакемон“) \$10.00. — Отже загальна сума: \$100.00.

Вистано через Обеднання: \$75.00 Рідна Школа, за книжкою („За оакемон“) \$10.00, \$50.00 на Інавалді, а \$75.00 вислано через Ліву Визволення України в Петібургу, ПА, на боевий фронт.

С. І. Костецкий, коладник.

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

З Колади на Рідний Край.

Як кожного року, так і цього ходило коладувати на Рідну Школу наше Співацьке Товариство ім. М. Лисенка, яке туртується при українській православної церкви і допомагає кожній народній справі. Закладовано \$32.00 на Рідну Школу.

Зібрано \$10.00 за книжку „За оакемон“, Льва Ясінчука; \$6.50 за календарі Рідної Школи; \$1.00 за два гимни, музика С. Людкевича. Разом зібрано \$49.50, які переслано до краю через Обеднання.

Коладу зложили з Миннеаполіс і Ст. Пол сідуючі: П. Качмар \$5.00; по \$2.00: П. Гайма, М. Гурбін, П. Парій, О. Т. Турчак; по \$1.00: П. Гіш, В. Голувський, П. Кошуба, П. Садовий, І. Янїма, А. Процій, П. Андрушак, М. Лола, М. Ванджур, О. Пилатюк, М. Габрилюк, Р. Ясєнук, П. Кольба, О. Кац, С. Юрїк, Д. Полко, С. Рихлій, П. Приймач, Т. Кохан і К. Рихлій по 50 центів.

Микола Гурбін.

МІТІНГІ ВІДІДІВ У.Н.СОНЗІ

КЕНТОН, О. Тов. ім. Тараса Шевченка, від 115, поїздомісце своїх членів, що кваліфікації мітінг відбувся в неадаю, 30 березня, тобою в години 1-й пополуночі, під ч. 1925 Тав. Ав. Н. Е. Простіт узяв савені прибути, бо ваємо анішї справи до анішї задовілення. — Іванів Сьєвек, експ.

Тео. Білий, М. Кузьма, А. Жовтєв, О. Формія, С. Сокот, М. Тхорик, М. Мірош, Дм. Кузьма, по 75 ц.: П. Карпан; по 50 ц.: П. Каля стар., Н. Малавчук, І. Зельонка, К. Костек, О. Ралач, М. Сольська, Ю. Пришляк, П. Довгий, Мих. Греско, П. Шах, Мих. Дудик; по 25 ц.: І. Вихованок, В. Річч, А. Пікус; дрібними датками \$7.40. — Разом \$69.50.

Трета група коладників (кодин коладувати, ось ці пані: Лацина, Войтовська, Кітін, Стецько, Гуляк, Костецкий і Жеребська. Жертвували сідуючі: по \$5.00: П. Левинський; по \$1.00: А. Гаврик, Мих. Кіт, В. Степанчук, Мих. Даубинський, Ю. Литвин, Г. Буряк, З. Лячик, К. Кітін, А. Костецка, В. Войтовська, П. Рошко, І. Сарахан, Г. Греск, П. Чуман, І. Стецько. — Разом \$20.00.

В панства Лацики на забаві зложили, на поклик С. І. Костецкого, сідуючі: по \$3.00: Д. Лашук; по \$2.00: З. Лячик, С. І. Костецкий; по \$1.00: В. Гаврик, І. Войтовський, Ст. Коско, Ст. Солчан, П. Крачківський і М. Тхорик. — Разом \$13.00.

На пандахі в укр. грек. католицькій в Мік Кіз Ракс, ПА, по гарний проповіди о. Д. Кузьматівського зібрано \$33.00.

С. І. Костецкий за книжку від Рідної Школи („За оакемон“) \$10.00. — Отже загальна сума: \$100.00.

Вистано через Обеднання: \$75.00 Рідна Школа, за книжкою („За оакемон“) \$10.00, \$50.00 на Інавалді, а \$75.00 вислано через Ліву Визволення України в Петібургу, ПА, на боевий фронт.

С. І. Костецкий, коладник.

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

З Колади на Рідний Край.

Як кожного року, так і цього ходило коладувати на Рідну Школу наше Співацьке Товариство ім. М. Лисенка, яке туртується при українській православної церкви і допомагає кожній народній справі. Закладовано \$32.00 на Рідну Школу.

Зібрано \$10.00 за книжку „За оакемон“, Льва Ясінчука; \$6.50 за календарі Рідної Школи; \$1.00 за два гимни, музика С. Людкевича. Разом зібрано \$49.50, які переслано до краю через Обеднання.

Коладу зложили з Миннеаполіс і Ст. Пол сідуючі: П. Качмар \$5.00; по \$2.00: П. Гайма, М. Гурбін, П. Парій, О. Т. Турчак; по \$1.00: П. Гіш, В. Голувський, П. Кошуба, П. Садовий, І. Янїма, А. Процій, П. Андрушак, М. Лола, М. Ванджур, О. Пилатюк, М. Габрилюк, Р. Ясєнук, П. Кольба, О. Кац, С. Юрїк, Д. Полко, С. Рихлій, П. Приймач, Т. Кохан і К. Рихлій по 50 центів.

Микола Гурбін.

МІТІНГІ ВІДІДІВ У.Н.СОНЗІ

КЕНТОН, О. Тов. ім. Тараса Шевченка, від 115, поїздомісце своїх членів, що кваліфікації мітінг відбувся в неадаю, 30 березня, тобою в години 1-й пополуночі, під ч. 1925 Тав. Ав. Н. Е. Простіт узяв савені прибути, бо ваємо анішї справи до анішї задовілення. — Іванів Сьєвек, експ.

Тео. Білий, М. Кузьма, А. Жовтєв, О. Формія, С. Сокот, М. Тхорик, М. Мірош, Дм. Кузьма, по 75 ц.: П. Карпан; по 50 ц.: П. Каля стар., Н. Малавчук, І. Зельонка, К. Костек, О. Ралач, М. Сольська, Ю. Пришляк, П. Довгий, Мих. Греско, П. Шах, Мих. Дудик; по 25 ц.: І. Вихованок, В. Річч, А. Пікус; дрібними датками \$7.40. — Разом \$69.50.

Трета група коладників (кодин коладувати, ось ці пані: Лацина, Войтовська, Кітін, Стецько, Гуляк, Костецкий і Жеребська. Жертвували сідуючі: по \$5.00: П. Левинський; по \$1.00: А. Гаврик, Мих. Кіт, В. Степанчук, Мих. Даубинський, Ю. Литвин, Г. Буряк, З. Лячик, К. Кітін, А. Костецка, В. Войтовська, П. Рошко, І. Сарахан, Г. Греск, П. Чуман, І. Стецько. — Разом \$20.00.

В панства Лацики на забаві зложили, на поклик С. І. Костецкого, сідуючі: по \$3.00: Д. Лашук; по \$2.00: З. Лячик, С. І. Костецкий; по \$1.00: В. Гаврик, І. Войтовський, Ст. Коско, Ст. Солчан, П. Крачківський і М. Тхорик. — Разом \$13.00.

На пандахі в укр. грек. католицькій в Мік Кіз Ракс, ПА, по гарний проповіди о. Д. Кузьматівського зібрано \$33.00.

С. І. Костецкий за книжку від Рідної Школи („За оакемон“) \$10.00. — Отже загальна сума: \$100.00.

Вистано через Обеднання: \$75.00 Рідна Школа, за книжкою („За оакемон“) \$10.00, \$50.00 на Інавалді, а \$75.00 вислано через Ліву Визволення України в Петібургу, ПА, на боевий фронт.

С. І. Костецкий, коладник.

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

З Колади на Рідний Край.

Як кожного року, так і цього ходило коладувати на Рідну Школу наше Співацьке Товариство ім. М. Лисенка, яке туртується при українській православної церкви і допомагає кожній народній справі. Закладовано \$32.00 на Рідну Школу.

Зібрано \$10.00 за книжку „За оакемон“, Льва Ясінчука; \$6.50 за календарі Рідної Школи; \$1.00 за два гимни, музика С. Людкевича. Разом зібрано \$49.50, які переслано до краю через Обеднання.

Коладу зложили з Миннеаполіс і Ст. Пол сідуючі: П. Качмар \$5.00; по \$2.00: П. Гайма, М. Гурбін, П. Парій, О. Т. Турчак; по \$1.00: П. Гіш, В. Голувський, П. Кошуба, П. Садовий, І. Янїма, А. Процій, П. Андрушак, М. Лола, М. Ванджур, О. Пилатюк, М. Габрилюк, Р. Ясєнук, П. Кольба, О. Кац, С. Юрїк, Д. Полко, С. Рихлій, П. Приймач, Т. Кохан і К. Рихлій по 50 центів.

Микола Гурбін.

МІТІНГІ ВІДІДІВ У.Н.СОНЗІ

КЕНТОН, О. Тов. ім. Тараса Шевченка, від 115, поїздомісце своїх членів, що кваліфікації мітінг відбувся в неадаю, 30 березня, тобою в години 1-й пополуночі, під ч. 1925 Тав. Ав. Н. Е. Простіт узяв савені прибути, бо ваємо анішї справи до анішї задовілення. — Іванів Сьєвек, експ.

Тео. Білий, М. Кузьма, А. Жовтєв, О. Формія, С. Сокот, М. Тхорик, М. Мірош, Дм. Кузьма, по 75 ц.: П. Карпан; по 50 ц.: П. Каля стар., Н. Малавчук, І. Зельонка, К. Костек, О. Ралач, М. Сольська, Ю. Пришляк, П. Довгий, Мих. Греско, П. Шах, Мих. Дудик; по 25 ц.: І. Вихованок, В. Річч, А. Пікус; дрібними датками \$7.40. — Разом \$69.50.

Трета група коладників (кодин коладувати, ось ці пані: Лацина, Войтовська, Кітін, Стецько, Гуляк, Костецкий і Жеребська. Жертвували сідуючі: по \$5.00: П. Левинський; по \$1.00: А. Гаврик, Мих. Кіт, В. Степанчук, Мих. Даубинський, Ю. Литвин, Г. Буряк, З. Лячик, К. Кітін, А. Костецка, В. Войтовська, П. Рошко, І. Сарахан, Г. Греск, П. Чуман, І. Стецько. — Разом \$20.00.

В панства Лацики на забаві зложили, на поклик С. І. Костецкого, сідуючі: по \$3.00: Д. Лашук; по \$2.00: З. Лячик, С. І. Костецкий; по \$1.00: В. Гаврик, І. Войтовський, Ст. Коско, Ст. Солчан, П. Крачківський і М. Тхорик. — Разом \$13.00.

На пандахі в укр. грек. католицькій в Мік Кіз Ракс, ПА, по гарний проповіди о. Д. Кузьматівського зібрано \$33.00.

С. І. Костецкий за книжку від Рідної Школи („За оакемон“) \$10.00. — Отже загальна сума: \$100.00.

Вистано через Обеднання: \$75.00 Рідна Школа, за книжкою („За оакемон“) \$10.00, \$50.00 на Інавалді, а \$75.00 вислано через Ліву Визволення України в Петібургу, ПА, на боевий фронт.

С. І. Костецкий, коладник.

МІННЕАПОЛІС, МІНН.